

UNIwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu

Katedra i Zakład Kosmetologii Praktycznej i Profilaktyki Chorób Skóry

ul. Rokietnicka 3
60-806 Poznań

tel. (61)641-85-15

Poznań, dnia 8.09.2025r

Prof. dr hab. n. med. i n. o zdr. Mariola Pawlaczyk
Katedra i Zakład Kosmetologii Praktycznej
i Profilaktyki Chorób Skóry
Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego
w Poznaniu
e-mail: mariolapawlaczyk@ump.edu.pl

**Recenzja osiągnięcia naukowego
„Wielopłaszczyznowe aspekty hidradenitis suppurativa w badaniach własnych”
oraz aktywności naukowej dra n. med. Piotra Krajewskiego
w postępowaniu o nadanie tytułu doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauk medycznych**

Recenzja została sporządzona na podstawie powołania przez Radę Naukową Dyscypliny Nauki Medyczne Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie mocą uchwały nr 97/2025 z dnia 23 czerwca 2025 r. Komisji Habilitacyjnej oraz w oparciu o dostarczoną dokumentację. Dokumentacja obejmuje wniosek przewodni, kopię dyplomu doktorskiego, dane wnioskodawcy, autoreferat, wykaz osiągnięć naukowych, zbiór 7 publikacji wskazanych w osiągnięciu, formularze bibliometryczne oraz zgody współautorów na wykorzystanie publikacji do cyklu składającego się na osiągnięcie naukowe.

Przedstawione do oceny materiały są kompletne i pozwalają na jednoznaczną ocenę wkładu Habilitanta w powstanie publikacji wchodzących w skład zgłoszonego osiągnięcia naukowego oraz działalności naukowo-dydaktycznej. Obowiązujące podstawy prawne nadawania stopnia doktora habilitowanego zawiera Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (D2.U.2020.85 tj., z późn. zm.).

Dane biograficzne

Pan dr n. med. Piotr Krajewski w 2019 roku ukończył z wyróżnieniem studia na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu. Po odbyciu stażu podyplomowego w 2020 roku rozpoczął pracę w Uniwersyteckim Szpitalu Klinicznym im. Mikulicza Radeckiego w Katedrze i Klinice Dermatologii, Wenerologii i Alergologii, następnie w Uniwersyteckim Centrum Dermatologii Ogólnej i Onkologicznej, odbywając staż specjalizacyjny z dermatologii i wenerologii. Od 2022 roku pracuje jako asystent w Centrum Dermatologii Ogólnej i Onkologicznej Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu. W latach 2019-2023 był słuchaczem Szkoły Doktorskiej, a studia zwieńczone zostały uzyskaniem stopnia naukowego doktora nauk medycznych i nauk o zdrowiu, nadanego przez Uniwersytet Medyczny im. Piastów Śląskich dnia 28.09.2023 roku, na podstawie rozprawy doktorskiej „Patogeneza i kliniczne aspekty hidradenitis suppurativa”, obronionej z wyróżnieniem. W marcu 2025 roku Pan dr n. med. Piotr Krajewski zdał egzamin specjalizacyjny z dermatologii i wenerologii.

Kandydat po raz pierwszy ubiega się o przyznani stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Ocena formalna i merytoryczna osiągnięcia naukowego

„Wielopłaszczyznowe aspekty hidradenitis suppurativa w badaniach własnych” stanowiącego podstawę habilitacji

Przedmiotem oceny znaczącego osiągnięcia naukowego, jakie dr n. med. Piotr Krajewski wskazał w swoim dorobku naukowym, jest siedem publikacji stanowiących cykl prac poświęconych patogenezie hidradenitis suppurativa (HS), aspektom klinicznym choroby, ocenie jej wpływu na jakość życia chorych oraz metodom leczenia chirurgicznego, stosowanym w terapii. Wszystkie artykuły składające się na osiągnięcie habilitacyjne zostały opublikowane w renomowanych czasopismach naukowych o międzynarodowym zasięgu. Łączny współczynnik oddziaływania tych prac wynosi: IF = 35,7 i 720 pkt. MNiSW. Na cykl publikacji składa się jedna praca pogładowa i 6 oryginalnych prac badawczych, przy czym w 6 Habilitant jest pierwszym autorem, co świadczy o jego istotnym udziale w ich powstaniu. Na osiągnięcie naukowe składają się wymienione poniżej publikacje.

P1. Krajewski Piotr K., Matusiak Łukasz, Szepietowski Jacek C.: Adipokines as an important link between hidradenitis suppurativa and obesity: a narrative review, British Journal of Dermatology, 2023, vol.188, nr 3, s. 320-327, DOI:10.1093/bjd/ljac107 IF 11, pkt. MNiSW 140

- P2.** Szukała Weronika, Lichawska-Cieslar Agata, **Krajewski Piotr K.**, Kulecka Maria, Rumienczyk Izabela, Mikula Michał, Matusiak Łukasz, Jura Jolanta, Szepietowski Jacek C.: An atlas of the hidradenitis suppurativa transcriptome, *Dermatology and Therapy*, 2024, vol. 14, nr 2, s. 409-420, DOI:10.1007/s13555-023-01083-y IF 3,5 pkt. MNiSW 100
- P3.** **Krajewski Piotr K.**, Szukała Weronika, Szepietowski Jacek C.: The NLRP3 inflammasome gene is overexpressed in hidradenitis suppurativa lesions: a preliminary study on the role of pyroptosis in disease pathogenesis, *Current Issues in Molecular Biology*, 2024, vol. 46, nr 3, s. 2544-2552, DOI:10.3390/cimb46030161 IF 2,8 pkt. MNiSW 70
- P4.** **Krajewski Piotr K.**, Strobel Alexandra, Schultheis Michael, Staubach Petra, Grabbe Stephan, Hennig Katharina, Matusiak Łukasz, von Stebut Esther, Garcovich Simone, Bayer Hans, Heise Marcus, Kirschner Uwe, Nikolakis Georgios, Szepietowski Jacek C.: Hidradenitis suppurativa is associated with severe sexual impairment, *Dermatology*, 2024, vol. 240, nr 2, s. 205-215, DOI:10.1159/000536128 IF 3 pkt. MNiSW 100
- P5.** **Krajewski PK**, Strobel A, Schultheis M, Staubach P, Grabbe S, Hennig K, Matusiak L, von Stebut E, Garcovich S, Bayer H, Heise M, Kirschner U, Nikolakis G, Szepietowski JC. Profound Sexual Dysfunction Among Patients with Hidradenitis Suppurativa: A Crosssectional Study. *Dermatol Ther (Heidelb)*. 2024 Jul;14(7):1823-1838. Epub Jun 13. doi: 10.1007/s13555-024-01196-y. IF 3,5 pkt. MNiSW 100
- P6.** **Krajewski Piotr K.**, Matusiak Łukasz, Stander Sascha, Thaci Diamant, Szepietowski Jacek C., Zirpel Henner: Risk of cardiovascular disorders in hidradenitis suppurativa patients: a largescale, propensity-matched global retrospective cohort study. *International Journal of Dermatology*, 2024, vol. 63, nr 6, s. 799-805, DOI:10.1111/ijd.17186 IF 3,5 pkt. MNiSW 70
- P7.** **Krajewski Piotr K.**, Sanz-Motilva V., Flores Martinez S., Solera M., Ochando G., Jfri A., Martorell A.: Deroofing: a safe, effective and well-tolerated procedure in patients with hidradenitis suppurativa, *Journal of the European Academy of Dermatology and Venereology*, 2024, vol. 38, nr 5, s. 931-936, DOI:10.1111/jdv.19810 IF 8,4 pkt. MNiSW 140

Wskazane w wykazie liczby porządkowe [1-7] publikacji nawiązują do numeracji zastosowanej w autoreferacie osiągnięcia naukowego i zestawieniach przygotowanych przez Habilitanta, a ich wprowadzenie ma na celu wyeliminowanie w dalszej części tekstu recenzji zbędnych przywołań w postaci notek bibliograficznych. Do wniosku dołączone zostały zgody

współautorów na włączenie publikacji do cyklu stanowiącego podstawę rozprawy habilitacyjnej.

HS jest dermatozą zapalną o wieloczynnikowej i nie do końca wyjaśnionej etiologii, w której proces chorobowy toczy się w jednostce włosowo-łojowej. Występuje u około 1% populacji i często współwystępuje z innymi chorobami, ogólnoustrojowymi, zaburzeniami psychicznymi, szczególnie zaś z chorobą otyłościową, która pogarsza przebieg HS i utrudnia leczenie.

Publikacja P1 stanowi przegląd piśmiennictwa dotyczącego roli aktywnych adipokin produkowanych przez tkankę tłuszczową w patogenezie HS, w związku z częstym występowaniem choroby u osób otyłych. W przeglądzie analizowano mechanizmy prowadzące do zaburzenia równowagi między adipokinami prozapalnymi i przeciwzapalnymi, co może decydować o utrzymywaniu się przewlekłego stanu zapalnego w przebiegu HS. Wskazano na znaczenie podwyższonych stężeń leptyny, rezystyny i wisfatyny, które pobudzają cytokiny prozapalne i mogą nasilać reakcje zapalne u pacjentów z HS, co przy jednoczesnym niższym stężeniu adiponektyny działającej przeciwzapalnie, zaburza równowagę immunologiczną. W przeglądzie analizowano także mniej poznane w aspekcie etiopatogenezy HS adipokiny: grelinę i omentynę-1. Publikacja dostarcza cennych danych na temat obecnego stanu wiedzy dotyczącego adipokin, ich potencjalnej roli w rozwoju progresji HS oraz ewentualnego wykorzystania tej wiedzy w terapii choroby.

W pracy P2, w której Habilitant byłem jednym z trzech równorzędnych, pierwszych autorów, przeprowadzono analizę molekularnych mechanizmów patogenetycznych HS oraz identyfikację genów istotnych w rozwoju i przebiegu choroby. Badania wykonano z wykorzystaniem technologii sekwencjonowania RNA (RNA-Seq) i porównano ekspresję genów w skórze zmienionej chorobowo oraz klinicznie niezmienionej znajdującej się w bezpośrednim sąsiedztwie zmian u chorych na HS oraz w skórze zdrowej osób z grupy kontrolnej. Badania transkryptomiczne pozwoliły na identyfikację ponad 3000 genów, których ekspresja była podwyższona w skórze objętej zmianami chorobowymi w przebiegu HS, ujawniając mechanizmy immunologiczne kluczowe dla patogenezy tej dermatozy. Identyfikacja unikalnych genów specyficznych dla zmian chorobowych może posłużyć do opracowania biomarkerów i znaleźć zastosowanie w diagnostyce i terapii choroby. Istotnym odkryciem było zaobserwowanie zmian ekspresji genów w skórze klinicznie zdrowej, co wskazuje na możliwość objęcia procesem zapalnym obszaru przekraczającego granice zmian skórnych. Wyniki zawarte w publikacji przybliżają więc rozumienie zmian patologicznych zachodzących u chorych na HS i wytyczają dalsze kierunki badań.

Celem publikacji P3 była ocena roli inflammasomu NLRP3 oraz receptora purynowego P2X7 (P2X7R) w patogenezie HS, ze szczególnym uwzględnieniem procesu zapalnego oraz zjawiska pyroptozy, związanego z nasileniem stanu zapalnego. W badaniu zastosowano techniki sekwencjonowania RNA (RNA-seq) oraz ilościowej reakcji PCR w czasie rzeczywistym (real-time PCR) w celu oceny poziomu ekspresji genów NLRP3 oraz P2X7R w próbkach skóry pacjentów z HS zmienionej i niezmienionej chorobowo oraz skóry zdrowych osób z grupy kontrolnej. Uzyskane dane potwierdziły kluczową rolę inflammasomu NLRP3 w patogenezie HS, wskazując jednocześnie na potrzebę dalszych badań nad alternatywnymi mechanizmami aktywacji procesów zapalnych, co może posłużyć do opracowania nowych, metod terapeutycznych ukierunkowanych na zahamowanie aktywności inflammasomu NLRP3 i tym samym ograniczenie stanu zapalnego. Warto podkreślić, iż w obu pracach badawczych (P2 i P3) wykorzystano nowoczesne metody diagnostyki molekularnej, co było możliwe dzięki ścisłej współpracy z Zakładem Biochemii Ogólnej, Wydziału Biochemii, Biofizyki i Biotechnologii, Uniwersytetu Jagiellońskiego. Ta interdyscyplinarna kooperacja pozwoliła na zastosowanie zaawansowanych technik molekularnych do oceny materiału klinicznego, a uzyskane wyniki mogą w przyszłości poprawić diagnostykę i leczenie choroby. Obie prace potwierdzają rozumienie przez Habilitanta potrzeby ścisłej współpracy badaczy różnych dyscyplin w celu uzyskania efektów finalnych, które w przyszłości mogą wpłynąć na poprawę stanu chorych. Świadczą o umiejętności nawiązywania kontaktów i utrzymywania współpracy naukowej.

W pracach P4 i P5, przeprowadzonych w ramach międzynarodowej, wieloosrodkowej współpracy, oceniano wpływ HS na zdrowie seksualne oraz powiązane z nim aspekty psychospołeczne. Wyniki badań wskazały na potrzebę uwzględnienia oceny i leczenia dysfunkcji seksualnych u chorych na HS, bowiem doświadczają oni, a szczególnie kobiety, zaburzeń funkcji seksualnych istotnie wpływających na ich codzienne życie. Wiąże się to z nasileniem objawów choroby i często ze współistniejącymi zaburzeniami psychicznymi, takimi jak depresja, lęk i stygmatyzacja. Z obu publikacji wynikają praktyczne wskazówki dotyczące postępowania z chorymi na HS, które oprócz zmian klinicznych powinno uwzględniać sferę życia psychospołecznego, w tym seksualnego.

Publikacja P6 powstała w ramach współpracy międzynarodowej i miała na celu ocenę ryzyka rozwoju chorób sercowo-naczyniowych (SN) u chorych na HS. Przeprowadzono retrospektywne badanie kohortowe, na bardzo licznej grupie chorych (144 100 osób) oraz grupie kontrolnej osób zdrowych, dobranych pod względem wieku, płci oraz głównych czynników ryzyka SN, takich jak otyłość, cukrzyca oraz nadciśnienie tętnicze. Wyniki

wskazały na HS jako na niezależny czynnik zwiększający ryzyko poważnych chorób SN. Podobnie jak prace poprzednie tak i ta wskazuje na potrzebę zintegrowanego i interdyscyplinarnego podejścia do opieki nad pacjentami z HS, obejmującego wczesną profilaktykę, regularne monitorowanie oraz aktywne zarządzanie czynnikami ryzyka SN w celu uniknięcia ciężkich, potencjalnie zagrażających życiu powikła. Stanowi cenną wskazówkę dla lekarzy klinicystów.

Równie istotna z klinicznego punktu widzenia jest publikacja P7, która przedstawia wyniki prospektywnego, obserwacyjnego wieloośrodkowego i międzynarodowego badania analizującego efekt oraz bezpieczeństwo zabiegu usunięcia pokrywy przetoki, określonego jako deroofing, u chorych na HS. Celem pracy była ocena skuteczności terapeutycznej zabiegu, poziomu satysfakcji pacjentów oraz ewentualnych powikłań pooperacyjnych. Wykazano, że deroofing jest procedurą prostą, skuteczną oraz bezpieczną. Zabieg nie wymaga zaawansowanego doświadczenia chirurgicznego ani specjalistycznych warunków operacyjnych, nie wiąże się z ryzykiem powikłań ani bólem w trakcie i po zabiegu, a pacjenci są z niego zadowoleni. Stanowi skuteczną opcję terapeutyczną u chorych z nieodwracalnymi zmianami.

Publikacje P4-P7 potwierdzają, że Habilitant potrafi współpracować nie tylko z ośrodkami naukowymi w kraju ale także z wiodącymi zagranicznymi placówkami naukowymi i wykorzystywać tę współpracę do prowadzenia nowatorskich prac badawczych.

Przeprowadzone przez Habilitanta badania nie budzą jakichkolwiek zastrzeżeń metodologicznych, zostały opublikowane w prestiżowych czasopismach naukowych z dziedziny medycyny, o wysokim współczynniku oddziaływania, w których akceptacja manuskryptów jest poprzedzona szczegółowymi recenzjami.

Podsumowując, mogę stwierdzić, że wyniki badań przedstawione przez Pana dra n. med. Piotra Krajewskiego w spójnym tematycznie cyklu prac, stanowią oryginalny i twórczy wkład w badania nad HS, zawierają elementy nowości naukowej i wytyczają dalsze kierunki badań nad etiopatogenezą HS. Jednocześnie opublikowane wyniki stanowią cenne wskazówki dla klinicystów, dotyczące potrzeby holistycznego postępowania z chorymi na HS, obejmującego ocenę wpływu choroby na stan psychiczny, jakość życia, w tym sferę życia seksualnego oraz na analizę ryzyka rozwoju chorób SN. Równie ważna dla klinicystów jest publikacja opisująca wyniki zabiegu deroofing. Wszystkie wskazane do osiągnięcia naukowego prace cechuje wysoki poziom merytoryczny, dbałość o warsztat badawczy, co w mojej opinii odpowiada ustawowym wymaganiom dla uzyskania stopnia doktora habilitowanego. Postawione przez Habilitanta cele naukowe zostały zrealizowane

prawidłowo. Cykl prac przedstawiony jako osiągnięcie naukowe wskazuje, iż Kandydat potrafi samodzielnie rozwiązywać problemy badawcze i jednocześnie współpracować w zespołach interdyscyplinarnych, co świadczy o posiadanych kompetencjach wymaganych do prowadzenia prac badawczych i kierowania zespołami badaczy.

Publikacje składające się na osiągnięcie naukowe stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauk medycznych.

Ocena aktywności naukowej i dorobku naukowego

Dorobek naukowy Pana dra Piotra Krajewskiego po wyłączeniu cyklu stanowiącego podstawę osiągnięcia naukowego obejmuje łącznie 99 artykułów, przy czym w 34 z nich Habilitant jest pierwszym, w 25 drugim, a w 3 ostatnim autorem, a w 9 pełnił funkcję autora korespondencyjnego. Na ten dorobek naukowy składa się: 67 artykułów oryginalnych, 12 prac przeglądowych, 12 opisów przypadków oraz 8 listów do redakcji/komentarzy. Współczynnik wpływu IF wynosi 344,870 i 9614 pkt. MNiSW. Sumarycznie w całym dorobku Habilitanta znajduje się 106 artykułów, w tym 73 prace oryginalne prace badawcze, 13 przeglądowych, 12 opisów przypadków oraz 8 listów do redakcji/komentarzy, co daje współczynnik wpływu IF 380,670 10334 pkt. MNiSW. Potencjał publikacyjny Habilitanta potwierdzony danymi naukometrycznymi należy uznać za bardzo dobry. Liczba cytowań dla publikacji wg bazy Web o Science na dzień 21.03.2025. wynosiła ogółem 859, bez autocytowań 732, a indeks Hirscha 15. Co bardzo istotne, po uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych aktywność i efektywność naukowo-badawcza Habilitanta była nadal na bardzo wysokim poziomie. Przed uzyskaniem stopnia doktora łączna wartość współczynników wpływu wynosiła: IF 280,470 i 7404 pkt. MNiSW, natomiast po uzyskaniu stopnia doktora Habilitant uzyskał IF 100,200 i 9614 pkt. MNiSW.

Wyrazem docenienia osiągnięć naukowych Habilitanta są liczne przyznane nagrody i wyróżnienia oraz zdobyte granty naukowe. Pan dr n. med. Piotr Krajewski jest między innymi laureatem konkursu START Fundacji na rzecz Nauki Polskiej (2023 rok), uzyskał nagrodę w konkursie Młode Talenty w kategorii sukces naukowy (2023), jest też laureatem Nagrody Zaufania Złoty Otis w kategorii "debiut naukowy" 2024 rok. Uzyskał grant Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego, w ramach którego prowadzone są badania dotyczące zaburzeń stężeń adipokin w surowicy chorych na HS, a także grant International Society of Dermatology Mentorship Program 2023, przyznany przez Międzynarodowe Towarzystwo Dermatologii na zagraniczny staż kliniczny. Udział i nagrody uzyskane w wymienionych konkursach są dowodem uznania działalności naukowej, a jednocześnie potwierdzają umiejętność pozyskiwania środków finansowych na tę działalność i osobisty

rozwój naukowy. Habilitant poszerzał swoją wiedzę na licznych kursach i na studiach podyplomowych. Do osiągnięcia wysokich wyników naukometrycznych Pan dr n. med. Piotr Krajewski sumiennie wykorzystał staże zagraniczne. Odbił staże poświęcone tematyce HS i psychodermatologii w następujących ośrodkach: University Hospital Miguel Servet, Department of Dermatology w Hiszpanii (4 tygodnie w 2001 roku), Hospital de Manises w Hiszpanii (3 miesiące w 2022 roku, finansowany z grantu Europejskiej Akademii Dermatologii i Wenerologii), University of Illinois Hospital, Chicago (2 miesiące w 2023 roku, finansowany z programu Mentorship International Society of Dermatology). Jednocześnie uczestnictwo w licznych międzynarodowych spotkaniach i konferencjach pozwoliło Habilitantowi na nawiązanie kontaktów międzynarodowych i zbudowanie silnej współpracy międzynarodowej, której efektem są publikacje prac badawczych z ośrodkami naukowymi w Niemczech (University of Mainz, LENICURA GmbH, Wiesbaden), Hiszpanii (University Hospital Complex of Granada, Hospital Universitario Miguel Servet, Zaragoza, Hospital de Manises, Valencia) i Stanach Zjednoczonych Ameryki (University of Illinois Hospital). Habilitant jestem aktywnym członkiem międzynarodowych towarzystw naukowych, w tym: European Academy of Dermatology and Venereology (EADV), International Society of Dermatology (ISD), European Hidradenitis Suppurativa Foundation (EHSF), European Society for Dermatology and Psychiatry (ESDaP). Działalność naukowa obejmuje też liczne recenzje manuskryptów dla indeksowanych czasopism medycznych zagranicznych i krajowych. Habilitant uczestniczył w licznych konferencjach krajowych i zagranicznych prezentując wyniki badań w formie doniesień plakatowych i ustnych oraz wykładów. Biorąc zatem pod uwagę dorobek naukowy (w tym parametry naukometryczne), można stwierdzić, że dr n. med. Piotr Krajewski spełnia kryterium wykazywania się dużą aktywnością naukową w więcej niż jednej uczelni, w tym zagranicznej, o znacznym wpływie na rozwój nauk medycznych.

Obok głównego obszaru działalności naukowej zogniskowanej na problemach HS zainteresowania naukowe Habilitanta obejmują również prace w innych dziedzinach dermatologii, spośród których szczególne znaczenie mają badania dotyczące świądu, psychodermatologii oraz trychologii, a z racji wykonywanego zawodu lekarza także prezentacje ciekawych przypadków klinicznych. Wyniki prac poświęconych problemowi przewlekłego świądu u chorych z niewydolnością nerek zmieniły dotychczasowy pogląd, zgodnie z którym przeszczepienie nerki uznawano za ostateczne rozwiązanie problemu świądu u pacjentów dializowanych. Habilitant udowodnił, że świąd może pojawić się lub nawet nasilić po transplantacji nerki. W opublikowanych pracach z zakresu

psychodermatologii dr n. med. Piotr Krajewski analizował konsekwencje emocjonalne i psychospołeczne często występujących chorób skóry: trądziku, łuszczycy, atopowego i kontaktowego zapalenia skóry. Wykazał negatywny wpływ tych przewlekłych dermatoz na jakość życia i psychikę chorych. Ostatnie badania w obszarze psychodermatologii obejmują analizę rzeczywistych schematów leczenia farmakologicznego trichotillomanii.

Ocena aktywności dydaktycznej, organizacyjnej oraz popularyzatorskiej

Działalność dydaktyczna Habilitanta obejmuje prowadzenie zajęć dla studentów kierunku lekarskiego, lekarsko-dentystycznego oraz farmaceutycznego Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu, w tym także dla uczestników English Division oraz programu Erasmus. Dr n. med. Piotr Krajewski pełni nadzór nad praktykami wakacyjnymi oraz podyplomowymi dla studentów medycyny, zarówno polskojęzycznych, jak i międzynarodowych, a także sprawuje opiekę nad studentami oraz rezydentami, którzy realizują staże kliniczne i naukowe w ramach międzynarodowych programów wymiany. Aktywność dydaktyczna Habilitanta obejmuje także wspieranie i propagowanie działalności naukowej wśród studentów, czego dowodem są 2 artykuły naukowe przedstawiające wyniki wspólnych badań, opublikowane w czasopismach z IF (Journal of Clinical Medicine i Current Issues in Molecular Biology) oraz czynny udział studentów w konferencjach naukowych. Prowadzi także wykłady na kursach dla lekarzy specjalizujących się w zakresie dermatologii i wenerologii. Dr n. med. Piotr Krajewski jest współautorem trzech rozdziałów podręczników (2 polskich i jednego amerykańskiego). Na szczególną uwagę zasługuje działalność organizacyjna i czynny udział w przygotowywaniu konferencji naukowych i kursów szkoleniowych.

Wnioski końcowe

Dorobek naukowy dr n. med. Piotra Krajewskiego wynosi łącznie IF = 380,76 i 10334 pkt. MNiSW. Na te imponujące współczynniki naukometryczne składa się intensywna działalność naukowa o zasięgu krajowym i zagranicznym, zarówno przed jak i po uzyskaniu stopnia naukowego dr n. med. Dowodzi to, że Habilitant jest pracownikiem naukowym niezwykle aktywnym, przygotowanym do samodzielnego prowadzenia badań i kierowania zespołami badaczy. Z dorobku naukowego wyodrębniono 7 prac stanowiących cykl publikacji poświęconych kilku aspektom hydradenitis suppurativa, o łącznym IF = 35,8 i 720 pkt. MNiSW. W 6 Habilitant jest pierwszym autorem, a w jednej publikacji jednym z trzech równorzędnych pierwszych autorów, co w opinii Recenzenta potwierdza znaczący wkład w ich powstanie i stanowi istotne osiągnięcie kandydata ubiegającej się o nadanie

stopnia doktora habilitowanego. Wyniki badań prezentują wysoki poziom i wnoszą twórczy wkład do zrozumienia patomechanizmu hydradenitis suppurativa, wytyczają kierunek dalszych badań, których efektem może być opracowanie nowych metod diagnostycznych i terapeutycznych. Implikują potrzebę holistycznego postępowania z chorymi, uwzględnianie wpływu dermatozy na ich stan psychiczny, funkcjonowanie psychospołeczne oraz w sferze życia seksualnego, analizowania ryzyka wystąpienia chorób sercowo-naczyniowych, a w terapii stosowanie metody deroofingu. Z punktu widzenia klinicysty są to niezwykle ważne i oparte na badaniach naukowych wskazania praktyczne.

Dr n. med. Piotr Krajewski wykazuje się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni. Oceniając całokształt przedstawionego dorobku naukowego, w tym wysoką wartość naukową cyklu prac stanowiącego podstawę habilitacji, a także działalność dydaktyczną i organizacyjną, jednoznacznie stwierdzam, że przedłożony do oceny dorobek naukowy Kandydata jest oryginalny i stanowi znaczny wkład w rozwój nauk medycznych. Kandydat spełnia wszystkie kryteria przewidziane w Ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (D2.U.2020.85 tj., z późn. zm.).

W nawiązaniu do pozytywnych ocen częściowych uprzejmie wnioskuję do powołanej Komisji Habilitacyjnej i Wysokiej Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Medyczne Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie o przyjęcie mojej pozytywnej opinii i dopuszczenie Pana dra n. med. Piotra Krajewskiego do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego celem nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauk medycznych.

Mariola Pawlaczyk

